

Kod modułu	M OGS2_51/1
Kierunek lub kierunki studiów	OGRODNICTWO
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Rośliny dekoracyjne z upraw polowych i stanowisk naturalnych Ornamental plants from field cultivations and natural habitats
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	fakultet
Poziom modułu kształcenia	studia II stopnia, stacjonarne
Rok studiów dla kierunku	I
Semestr dla kierunku	I
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (1,4/0,6)
Tytuł/ stopień/Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Prof. dr hab. Marzena Błażewicz-Woźniak
Jednostka oferująca przedmiot	Katedra Uprawy i Nawożenia Roślin Ogrodniczych
Cel modułu	Celem zajęć jest zapoznanie studentów ze zbiorowiskami roślinnymi, jako źródłem surowca o walorach estetycznych oraz z walorami dekoracyjnymi roślin ze stanowisk naturalnych i upraw użytkowych dla ich wykorzystania do aranżacji wnętrz jak też w terenach zieleni.
Treści modułu kształcenia	Funkcja użytkowa czy estetyczna roślin? Zmiany w stosunku człowieka do dekoracji roślinnych. Zbiorowiska roślinne (leśne i zaroślowe, trawiaste i przywodne, synantropijne) jako źródło roślin o walorach estetycznych. Drzewa i krzewy dziko rosnące, jako surowiec do dekoracji wnętrz. Mchy i porosty. Wartość estetyczna roślin sadowniczych, warzywnych, zielarskich, pastewnych i przemysłowych. Rośliny użytkowe jako surowiec bukociarski. Walory dekoracyjne traw użytkowych i dziko rosnących oraz gatunków „trawopodobnych”. Wartość estetyczna gatunków zielnych ze stanowisk naturalnych. Przepisy regulujące pozyskiwanie roślin ze stanowisk naturalnych. Rośliny towarzyszące człowiekowi (gatunki segetalne i ruderalne) – wpływ na samopoczucie i estetykę otoczenia. Walory dekoracyjne chwastów.
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	Literatura podstawowa: Kłosowscy S. i G. 2006. Rośliny wodne i bagienne. Flora Polski. Multico Wyd. Oficyna, Warszawa. Matuszkiewicz W. 2008. Przewodnik do oznaczania zbiorowisk roślinnych Polski. Wyd. PWN Warszawa. Nawara Z. 2006. Rośliny łąkowe. Flora Polski. Multico Wyd. Oficyna, Warszawa. Seneta W., Dolatowski J. 2000. Dendrologia. Wyd. Nauk. PWN. Wójciak H. 2007. Porosty, mchy i paprotniki. Flora Polski. Multico Wyd. Oficyna, Warszawa. Literatura uzupełniająca: Bolliger, Erben, Grau, Heubl, Munke 1998. Leksykon przyrodniczy: Kwiaty polne i leśne; Drzewa; Krzewy; Trawy. Wyd. Geo Center. Warszawa. Błażewicz-Woźniak M., Kęsik T., Konopiński M., 2014. Uprawa roli i roślin z elementami herbologii. Wyd. Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie. Hensel W. 2008. Dzikie kwiaty. Wyd. Delta. Marinelli J. 2006. Wielka encyklopedia roślin. Świat Książki, Warszawa. Paradowski A. 2009. Atlas chwastów. Plantpress. Wysocki C., Sikorski P. 2000. Zarys fitosocjologii stosowanej. Wyd. SGGW, Warszawa. Atlasy i leksykony roślin
Planowane formy/ działania/metody dydaktyczne	Metody dydaktyczne: wykład, dyskusja, ćwiczenia audytorijne i terenowe